

עין משפט
גר מצות
:ר

לֹא אֶמְצֵא מִיָּד פִּיִּי מִלֵּב
בְּמִדָּה הִלֵּכָה יֵט
סָמָךְ עֵשֶׂן קָמַד טוֹשֵׁעַ
יָד סִי שֶׁה סָפֵיק יֵט
וּסָפֵיק כּ וּסָפֵיק סָה
לֹא ב' מִיָּד שֶׁסּ פִּיִּי הֵל'
כֵּן וְיֵר' הִשְׁתַּחֲוֶה
וְכִרְמ' וּפִד' מִלֵּב הִשְׁתַּחֲוֶה
הֵל' וְסִיָּה שֶׁסּ הֵל' כֵּן סָמָךְ
שֶׁסּ וְסִי רִיָּה טוֹשֵׁעַ יָד
סִי שֶׁסּ סָפֵיק י' וּסָפֵיק יֵט
יָד טוֹ טוֹ וְסִי שֶׁסּ סָפֵיק
סָה:

לד' ג' מ"י פ"א מהלכות
מעילה ה"ג ח' סנה
לפנין שם טושי"ם י"ד ס'
שמו סעף א':
ל"ח ד' מ"י פ"א מהל'
בסורות ה"ג ח' (ופ"ב)
ה"ה"ן סנה עשין ר"א
טושי"ם י"ד ס' שמו סעף
א' י"ג"ס בהה"ס:
ל"ב ה' מ"י פ"א שם הלכה
י' סנה עשין ר"ב:
כ' ו' מ"י ס' ה"ג והל"י
סנה עשין ס':

מוסף רש"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

ע"י לא-תקפה אסורין בגזירה ועבודה
ק"ב ו' ולכך יכול למוקפה אלמא אפי'
גבר והקדישה צעודה צידו ודחי רבה
ד' ואע"פ שאין לכהן צו כלום דאפי'

הסי
שנים
ש"ס
עולם
ימרי
רק
עובת
קבלה
עולמ
עין
מזרע
הסנה

דקתני המע"ה ובי רב
ובעבודה אמר ליה רב
לעולם אימא לך תקפו
ואפילו הכי אסורים ב
בהאמא מאליה שאני
תניא דמס"ע לך ^(א) תקפו
להתעשר ואי ס"מ ^(ב) תקפו
מידו אמאי נכנסין לדי
בממונו של כהן אמר
לא תסייעיה למר ה
דלית ליה אלא תשעו
בר חיובא הוא שפי
חיובא הוא תשעה לא
אמר אבי לאו מילתא
בר עשורי היא ^(ג) דתני
לתוכן כולן פטורין ואי
לעשר ממה נפשך דא
מעשר ואי לאו בר ה
הראוי ^(ד) דאמר ^(ה) רב

לגורן אחר דלא באו לעולם לכל
 עשה מתחלה הוא דאזעטערק לנרפו
 יין. מימה לנבטל ברובא וליחייבו
 זין לא בטיל היינו מדרבנן קבוע
 וזר והבית נזקין וידועין ולא עדי
 ובריה נמי לא היו כדפרי' בחולין
 בעד רק אחד דליכא רובא דלשון
 גר' בבבין ראווי. מימה דהכא
 לא היכא דליין כי אם עשרה והתחיל
 ופ"ה פטורים אומן עשאו ולא יטערו
 גן פה ראו להשלים המזין אבל
 המזין ויהא עשירי וי"א קודם
 יש מוני ביניהם אם לאו וכן יעשה
 ישאר עשרה יטערו לגורן אחר:
 ולא

ואינו מחר: **כולן פטורין**. בין אפות
רואי השלים ולבא לכלל מעשר ואח
אשר יעבור תחת השבח אמר רחמ
ן בעי לשארי שמה יעשה מחרוזת
שלא אלו אחוז הקופץ לתוכן שפי
מן המעשר: **במזין הראוי**. כשחמ
מזין **הראוי פטור**. היה לו י' ט
זו לו טלאים עד שיגיע שמה הגורן ו
בר תחת השבח פטור ולא יצדק לש

צאיין אותו מידו דתגיא דסמיקות נכנסין ליד
ברליה ליה אלא ט' זה הספק דמה נפשך אי
בני עשורי נינהו, ומשטינן לקמן דדגי סמיקות
בככורות פ"א דף יא' ישראל שיש לו ג' פטרי

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ממנו. מרחק: פרי מינה. מלחוח: זה; ואמר ליה רב אשטיא
לרבנא גרמין: לכפרי. שם מקום: כי אשא לנורא. כשהיה עובר
בדרך קורא לילך לכפרי: שם בבורא. כגון בהמה שילדה ואין ידוע
אם בברה כבר אם לא: אחד בבור אדם. כגון שהפילה אמו לפניו

ספק דבר הפועל בצמורה ספק רוח
הפילה והבא אחריה ככור: בין עמאלין.
בגון פטר חמור: המוציא מחבירו
כו'. קס"ד אף ציד ישראל כי הוי
כסן המוציא מחבירו עליו ישראל ואם
תקפה כסן ושמיך ישראל והדר צום
הוי ישראל מוציא מחבירו: אפסורין
בגזים ועצורה. חספס שמה קדשים
הם: דקטני המוציא. משמע צד
בין ישראל: וכי לא חספו. חמור כס
קדש לאוסור בגזים ועצורה ש"ס
לחל"ט חספו אין מוציאין אותו מידו
הקדשים מקדשות: לעולם אימלך לך.

גבי צבור דלפי' תקפו כהן מויליאן
אותו מידו מסתמא בחוקת ישראל הן
ולעולם הכהן קריו מויליא מחזירו
וטעמא דגוסא ועבודה לאו משום דיהא
לכהן שם כהן דתפשוט מיהא
להיהב דאי תקפו לא מויליאן מידו
הקדישה הוה הקדש אלא הכא משום
איסור ספק גזית קדשים וקדושה בזהא
מאליה שאני שאם צבור הוא מאליה
קדוש ואיכא תפסוקי דבכרי אלא גבי
מסותא דהא קדושה בזהא אלא ענין
פיו של זה אימא לך דלפי' אם חמצי
לומר תקפה אין מויליאן הקדישה בלא
תקפה לא הוה קדוש ואין יכול להקדש
דבר שאינו ברשותו: דמסייע לך.
דגבי ספק בכורות אם תקפה כהן
מויליאן מידו: **הפסקות.** לקמן: פירש
בספק פדיון פטר חמור דמפריש עליו
טלה לתפקוטי איסורא והוא לעמלו
שאין צריך לימנו ולפדון שםחמור
מחזירו עליו והלאה וקדושי פטר חמור
בר עשורי הוא אם יש לכהן: פטרי

החמורים שנפלו לו מבית אבי אמו ישראל מפריס עליוס עשרה
שיין ומעשן והן שלו הלכן ספק פדיון פטר חמור ביד ישראל
ונכנס לידר עש שאר טולאס שלו להחפשו ואי נפקא בעשרי ליוסוק:
אם פ"ד. אי לכתן דז וזייה דז נמנאז או אס יאס בעשרי פטר
ממנוט בממוט של הכן: למר. דהוה רבא דז: אס בר חיובא
הוא. אי האי גברא בר חיובא הוא לעשורי שפדיון זה לאו פדיון
פטר חמור שלו הוא הרי י' לו י' טולאס וחיב לעשן שפיר
תעשר: אי לאו בר חיובא הוא. שפדיון זה של כהן לא פטר
ליה מיד דתשעה לאו בני עשורי נינו: לאו מילאס היא דאמרי.
ורבאי סימנא הוא למר דאי הוה דז וזייה לכתן אי ספק
ואשתכח דכל האי טולאס ספק חייבס במעשר ספק אין חייבס
ממספיקא לא הוה כרין לעשוריהו "בדקאמרת לעשורי ממח נפוך דכל
ספק חייב ספק פטור לאו בני עשורי נינו ואפילו היכא דלויא
לחמיני ממח נפוך: קאז אחד מן המניין וכו'. היה מעשר טולאס
המחיל לטובתו שבהו יקלס בשמח הינו רב שלא הניב לעשורה

ויאמר בין אותן שבמדבר הדיר ואפילו הן אלקי. שיאלו פטורין הן (שהם) בבכורות ומהם מיימין לה מנין הראוי פטור ואותן שבמדבר הדיר ולא שעבר כבר וכל חד מינייהו ספק כבר עבר הוא: ואי ס'ד' שאלו פטורין לאגן דבמה הדין ממה נפשך כל' שיאלו אם מעשר קאמערש: ואי לאו בר חיובא. כגון אותן שערה שאלו להם זמון מעשר: ו' ג' היו נדיר נטלים הדינה שהיו ראויין להשלים ופטורין מינייהו: וזמנה חמש ומה אחד מן שאין מניין המניין פטורין ושאיין ורפס עס אלן אלכל המניין פטורין במנין הראוי. וילין להם מאשר שוב אינו מעבירו פעם אחרת כשיולדו לו נטלים לגרף עמשה: אלל

אחרי שלוש שנים נכון עד שיצאו התשעה אלו התשעה כולן המין פטרן שאין אחד
היוצא עשירי הוא הקדוש ויכין של אחד שיצא מן הדיר נשאר בריר הראוי להיות
אצ"ס שקדם יסבור בסיקרא קסץ מתוך הדיר יצא לחץ ותעורב עם המין התשעה
אצ"ס שלא יצא אחריה עשירי הוא ובשעה שיצא במינים היו בריר מי שיעבור

לו חילי ג'יב הרחמי

מסורת הש"ס

(א) וְעַתָּה חֹסֶה מִנַּחֲמֵהוּ עַל־
דָּבָר וּמִתְחַדֵּן, (ב) וְעַתָּה
פֶּסֶד מִיָּד נִדְרָשׁ יֵשׁ, (ג)
וְעִקְרָה כְּשֶׁנֶּה כְּבוֹדוֹ
ט. וְדִקְדָּה הִשָּׁר לְקִיָּה כְּמֹנֶס
חֹסֶה פֶסֶד ד. דָּבָר בִּינָה,
ז. כְּבוֹדִית נֶהֱיָה שֶׁסֶם נֶהֱיָה
(ד) וְדָק (ה) יִשָּׁר לְקִיָּה כְּמֹנֶס
רֶשֶׁי, (ו) זֶל מִשּׁוֹם. רֶשֶׁי,
(ז) וְדָק נֶהֱיָה (ח) וְיִקְרָא כֵן,
(ט) כְּבוֹדוֹ נֶהֱיָה (י) וְיִקְרָא
(כ) וְיִשָּׁר חֹסֶה חֲלִיק
(כא) (כב) וְיִשָּׁר חֹסֶה חֲלִיק
כֵּן דָּבָר מִפְּתִיחַ, (כג) וְיִשָּׁר

הגהות הב"ח

(א) גם' דאמר רבבה מנין
הרואי:

גליון השי"ס

נח' המוציא מהביתו עין
נדה כה ע"ל תוס' ד"ה
נמי: תוס' ד"ה והא בוי'
א"ל א"י ל'תובעו. נראה
שכן דעת הש"י בב"ק סי'
ע"ל ד"ה עד ש'נעו:

הגהות הגר"א

[א] חוב' ד"ה פוטור וידיה
מסקנה כ"ו. ג"כ וידיה ש"ס
אבל הרמב"ם חולק וכתב
הרשב"א דלמסקנה דמפרש
ספיקות ספק פ"ה אין
רציה דנפ"ח לא וזה כן
יבנה כבר לחמק זה
הנעלים כ"ו (ועת"כ רבינו
צ"ד ס"י שט"ו ס"ק כ"ו).

בית חננאל (המישך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones